Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

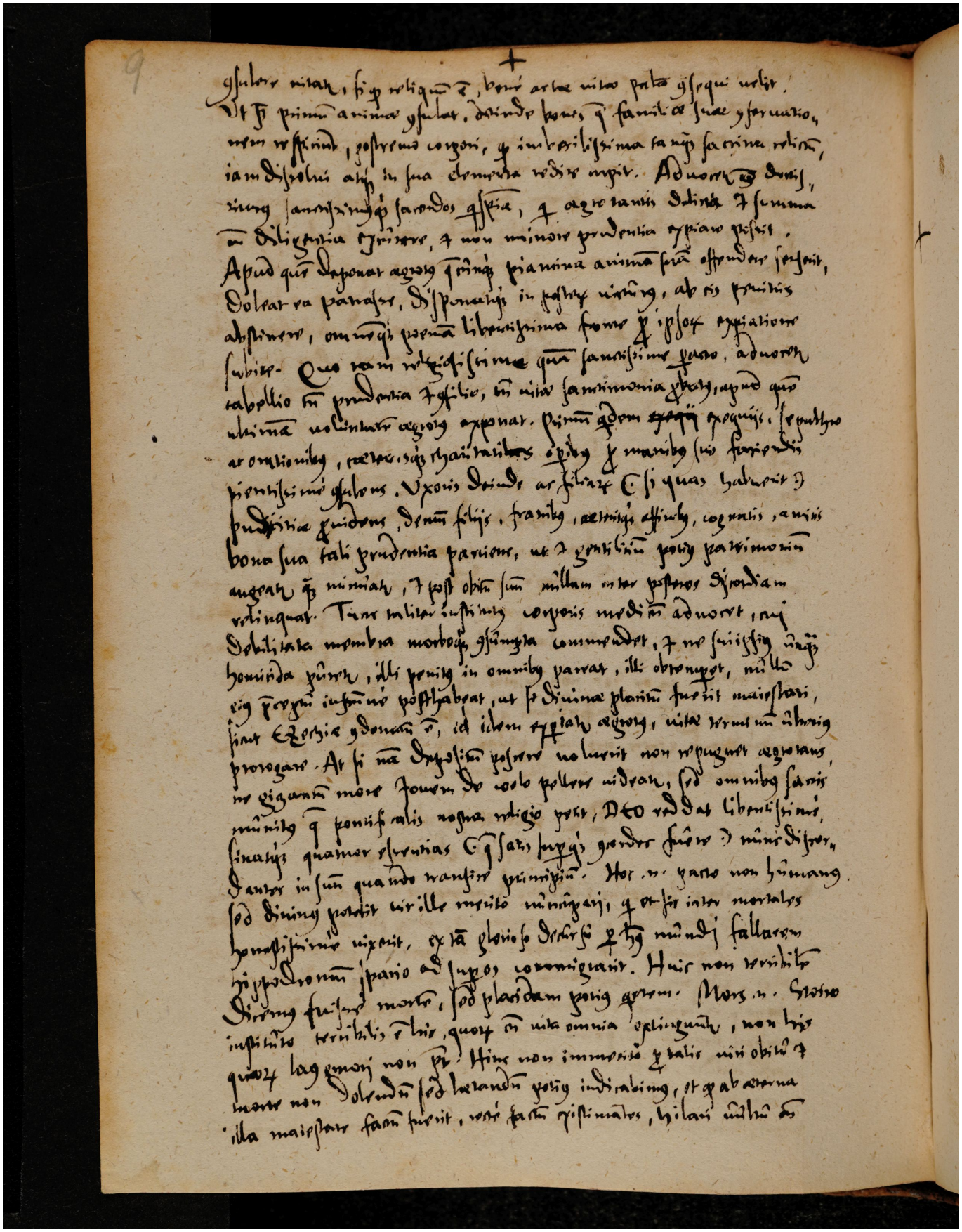

gsulter nitar, hiq religiõ ē, bonē artē nitro pata gsequi uelit.
Vt ꝑ primũ anima ysulat, deinde pons, q familiæ suæ ysernatio,
nem restituit, postremo corpori, q imbecillissima sanq; sacrima relinq,
iam dissolui atq; in sua elementa redire incipit. Adnotat ꝯ denq;
iuuq; sanctissimq; sacrados gsilia, q. agro tanti delinta ē summa
cũ diligentia ꝯsinere, ē non minori prudentia ꝯpiaw ꝯfecit.
Apud quẽ deponat agrotq; q̃ piamina animæ suæ offendar fecerit,
Doleat ea paratus, dispensatq; in pecuniq; uirũq, ab eis penitus
abstinere, omniq; pœnã libentissima ferre q̃ ipsos expiationem
subire. Quo nam religiosissima quæ sanctissime fecto, adnotat
rabellio in prudentia ē gilie, in uita sanimonia ꝯtaty, apud quẽ
ultima uolintatis agrotq; ꝯponat. Primũ quidem ꝯsiq; ꝯsequis, sequitq;
aromatibus, cæteris, sicq; thaurtaribus opibus q manibus sui fruendis
pientissimũ gsulens. Vxoris deinde ac filiarũ (si quas habuerit) ꝯ
prudentia gsidens, denq; filijs, familiq, cognatis, amicis
bona sua tali prudentia partiens, ut ē gentilium potiq patrimonium
augeat q̃ minuat, ē post obitũ suũ nullam inter posteros discordiam
relinquat. Tunc uiliter instituitq corporis medicũ adnotat, qui
debilitata membra mortiq gsingula commendet, ē ne suissiq unq;
horrida pũrch, illi potiq in omnibus parat, illi obtemperet, nullo
eiq pergũ insanũ posthabeat, ut si diuina planiũ fuerit maiestati,
sint ecclesiæ gdonatũ ē, id idem ꝯtaty agrotq, uita ueruetiũ ultiq
prorogat. At si ita deiectiũ posset uoluerit non repugnet agrotans,
ne gigantũ more Jouem de cœlo pellere uidear, sed omnibus sanis
mũnibus q̃ pontifi ralis nostra religio potest, Deo reddat libentissimũ,
finaliq; quatuor elementas ē gsatis, pugiq; gendet fuerit ē mũdi fuer,
dantur in suũ quando uanitas principiũ. Hor. n. carne non humana
sed diuina potuit uirtute meritis mũnigari, q ꝯsis inter mortales
honestissime uixerit, ex ita gloriose desiti ꝯtq mũdi fallaces
ꝯtyrannũ spario ad superos coronigauit. Huic non terribile
Dirum fuisse morte, sed placidam potiq quiem. Mors n. Stoico
instituto terribilis ē his, quorũ ē uita omnia extinguũ, non his
quorũ lag gmoij non pt. Hinc non immerito ꝯtalis uiri obitũ ē
morte non dolendũ sed lætandũ potiq indicabimus, et q ab æterna
illa maiestate factũ fuerit, uere factũ ꝯsimatur, hilari uultũ ad